

Det första ordet, **kupbiarn**, mansnamnet *Guðbiorn*, är tämligen tydligt; se om detta Sö 177. Men redan de följande runorna **rest** äro svaga, och efter det likaledes svagt skönjbara **nt** vågar jag ej anse något mera säkert i den högra runslingan. Dybeck läser **kupbiarn : risi stin pans...**; Brate: **kupbiarn : rest : ntnp : an...a...tiu.** — I vänstra slingan är återigen övre delen mest svårläst. Dybeck: **fařfari : siņ : ury : uakskr : ru : rubr**; Brate: **fi : fpr̥s si...is - na : uekskr : ru : rubr.**

245. Tungelsta, Västerhaninge sn, Sotholms hd.

Pl. 191.

Äldre avbildning: Brate 1900 (ATA).

Fragment av en runsten, som år 1900 uttogs ur grunden till en loge, som då måste rivas. Det hade tidigare varit känt, att en sten med runor hade blivit inlagd där, då logen byggdes. Men varifrån stenen hade blivit hämtad, visste man icke. Nu ligger stenen inom det inhägnade trädgårdsområdet till Tungelsta gård.

Fragmentet utgör övre delen av en runsten. Utom slingan, som är skadad, finnes övre delen av ett kors med en tupp på översta korsarmen. Stenen har tydligen haft ungefär samma ornamentik som Sö 270.

Gråsten. Höjd 0,62 m., bredd 0,86 m.

Inskrift:

....ul : ma - : san : þ -

246. Vreten, Västerhaninge sn, Sotholms hd.

Pl. 122.

Litteratur: S. Boije, Anteckningar (ATA).

Äldre avbildningar: Brate 1900 (ATA).

Vid Vreten finnas på ömse sidor om vägen till Hammar en mängd större och mindre bauta-stenar, stensättningar och mindre kullar (se G. Upmark, *Sotholms härad* 1, s. 8, jämte karta). Fornminnesområdet är tyvärr skadat genom grustäkt. I grusgropen påträffades 1884 av Boije ett fragment av en runsten, troligen nedfallet från marken ovanför. De övriga delarna av stenen eftersöktes förgäves. Fragmentet fördes till Hammar, där det nu står rest i parken, NÖ om huvudbyggnaden.

Gråsten. Höjd 1,11 m., bredd (nedtill) 1,16 m.

Inskrift:

...rir : auk : aupsta... ntr . rnistu stai... sin

[*Po*]rir ok Auð[*stæinn*]... [Anu]ndr ræistu stein... sinn.

»Tore och Östen... Anund reste stenen... sin.»

Ristningen har sannolikt varit utförd av en mindre van ristare. Härpå tyder vissa runors form och det klumpiga sätt, varpå slingorna nedtill fått korsa varandra. Säkerligen har stenen haft en ornamentik av ungefär samma mönster som Sö 229. Den runslinga, som börjar med namnen *Porir ok Auðstæinn*, har fortsatt uppåt längs stenyttans ytterkant, och den återkommer sedan på vänstra sidan med **-ntr**, säkerligen slutet av namnet *Anundr*. Det tycks sålunda ha stått flera namn på stenen.